

ת"פ 43327/02/18 - מדינת ישראל נגד פלונית

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 43327-02-18 מדינת ישראל נ' פלונית

לפני כבוד השופטת נעה תבור
המבקשת:

מדינת ישראל
ע"י פמתא (פלילי)
באמצעות ב"כ עו"ד תמיר אלטיט

נגד

פלונית
באמצעות ב"כ עו"ד קובי סודרי

המשיבה:

החלטה

הבקשה והשתלשלות האירועים עד כה

כתב האישום מייחס לנאשמת עבירות האזנת סתר שלא כדין ובחלק מהמקרים גם שימוש שלא כדין בתוצרי ההאזנה. על פי עובדות כתב האישום ביצעה הנאשמת האזנת סתר לבן זוגה והקליטה שיחות שערך עם בני משפחתו, חברים, לקוחותיו לרבות שיחות בהן הוא מדבר על ההליך המשפטי בינו לבין הנאשמת. את תוצרי ההאזנה האסורה העבירה הנאשמת למחשבה אישי ומשם לחברתה - עו"ד ע"ש.

במסגרת ההליכים המקדמיים נידונה בהרחבה ובשתי הזדמנויות בקשה הסנגור לקבלת מסמכים לפי סעיף 108. עוד

נידונה טענה מקדמית שהעלה הסנגור לביטול כתב האישום מטעמים של אכיפה בררנית והגנה מן הצדק אשר נדחתה על ידי באותו שלב (ראו החלטתי מיום 23.09.19). מיד לאחר שימוע ההחלטה ובהתאם להוראת בית המשפט, השיב הסנגור בשם הנאשמת לכתב האישום והודה מבחינה עובדתית בהקלטת השיחות על ידי הנאשמת ובהעברתן על ידה לחברתה עו"ד ע"ש תוך הכחשת משך תקופת ההאזנה הנטענת בכתב האישום. כן הדגיש הסנגור כי עצם העברת תוצרי האזנה לעו"ד ע"ש לא נעשתה שלא כדין. במסגרת הכפירה חזר הסנגור והפנה לטענות המשפטיות שהעלה במסגרת הטענות המקדמיות של אכיפה בררנית. באותו שלב טען הסנגור כי המחלוקת היא משפטית ואינה מחייבת שמיעת עדים (עמ' 40 ש' 13) ואף סבר שלא יהיה צורך בהעדת הנאשמת אלא בקביעה משפטית בשאלת האשמה (ש' 21, ש' 24). על אף הצהרה זו הודיעה המאשימה כי היא מבקשת להעיד את כל עדי התביעה (10.10.19). בתגובה הודיע הסנגור (3.11.19) על כך שאינו מגביל את עצמו לכפירה הנסמכת על טענות מקדמיות וכי הנאשמת "כופרת באחריות פלילית למעשה מטעמים שיתבררו בשמיעת הראיות".

ביום 27.11.19, סמוך לפני הישיבה הראשונה שנקבעה לשמיעת ראיות ביום 03.12.19, הגישה המאשימה בקשה לתיקון כתב האישום בדרך של הוספת עד התביעה - עורך הדין יורם ירקוני. בנימוקי הבקשה ציינה המאשימה כי בשגגה נשמט שמו של עו"ד ירקוני מרשימת עדי התביעה שבכתב האישום והבהירה כי כל חומר החקירה הרלוונטי לעד זה הועבר לעיון הסנגור מבעוד מועד.

קבעתי כי הבקשה תשמע במעמד בצדדים בפתח ישיבת ההוכחות. בפועל הדיון בבקשה התקיים בסיום הישיבה לאחר שהעידו שני עדי תביעה: רס"ר עבודי השוטר שביצע את צווי חיפוש בביתה של הנאשמת וכן בביתה ובמשרדה של חברתה עו"ד ע"ש ורס"מ אילוז אשר חקרה את התיק.

במסגרת הדיון בבקשה, טען הסנגור כי טענת המאשימה לפיה מדובר בהשמטת העד בשגגה איננה נכונה. לגישתו, הרצון להוסיף את עו"ד ירקוני כעד תביעה נולד בעקבות פגישה שקיים עם התובע, במהלכה עברו על רשימת חומר החקירה ובעקבותיה קיבל לעיון חלקי מזכר שבעקבותיו העלה את הטענה. בעקבות זאת הגיש הסנגור ביום 24.11.19 בקשה לגילוי חומר חקירה שלאחר דיון בה קיבל לעיונו את הבקשה לחקירת עו"ד-1/נ, שלגישתו הוא מהותי מאוד לגבי התנהלות החקירה. רק לאחר מכן הוגשה הבקשה לתיקון כתב האישום.

לבקשת הסנגור, הבהיר ב"כ המאשימה כי עדותו של עו"ד ירקוני נדרשת על מנת להוכיח שאין יחסי עורך דין לקוח בין הנאשמת לבין חברתה עו"ד ע"ש. ב"כ המאשימה טען כי לאחר שקיבל לידי את הטיפול בתיק ועבר על החומר המצוי בו ותהה באשר לקו ההגנה הצפוי לעלות תוך כדי ניהול התיק נזכר במסמך אשר לשמו נדרשת עדות עו"ד ירקוני ואשר לטענתו לא קיים לגביו חיסיון עו"ד לקוח.

לאחר שמיעת טיעוני הצדדים קבעתי כי החלטה תישלח אליהם. ביום 08.12.19 הגיש הסנגור (מבלי לבקש רשות לעשות כן) טיעון משלים ביחס לבקשה וטען שלא בוצעה על ידי היחידה החוקרת כל פעולה המתייחסת לעניין שלשמו מבקשת המאשימה להעיד את עו"ד ירקוני. בחומר החקירה קיים רק מסמך אחד אשר עשוי להיות קשור לעניין אולם גם לגביו לא נחקר עו"ד ירקוני וגרסתו בהקשר זה אינה ידועה. בנסיבות אלה מדובר בניסיון לבצע השלמת חקירה ואיסוף ראיות ולכך אין לתת יד.

ב"כ המאשימה הגיב לטיעון המשלים והפנה לכך שהסנגור לא העלה כל טענה בענין קבילות הראיות מטעמי חסיון עד לחקירות העדים ועל כן הבקשה לא הוגשה במענה לחשיפת קו הגנה. כן טען כי יכול היה להעלות הבקשה אף במסגרת עדות הזמה לו אכן היה מדובר בהפתעה. עוד הוסיף כי לשיטתו לא מדובר בהשלמת חקירה שכן המסמך לגביו נדרשת

עדות העד מצוי בחומר החקירה, חתום בשם העד ונושא את פרטיו ולא הועלתה כל טענה כי מדובר במסמך מזויף.

דין והכרעה

לאחר ששמעתי טיעוני הצדדים ושקלתי מכלול הנסיבות מצאתי להיעתר לבקשה לאחר ששוכנעתי שלא נפגעה זכותה של הנאשמת להליך הוגן, לא נגרם לה עיוות דין וכי עומדת לה "הזדמנות סבירה להתגונן" כאמור בסעיף 92(א) לחסד"פ. השאלה מהי "הזדמנות סבירה להתגונן" נדונה בין היתר בענין ע"פ 5019/09 **חליוה נ' מדינת ישראל**, [פורסם בבנו] בפסאות 24-27 לפסק דינו של השופט מלצר (20.8.13), תוך שבית המשפט מפנה להלכה המנחה שנפסקה בע"פ 63/79 עוזר נ' מדינת ישראל, פ"ד לג(3) 606 (1979). נקבע כי התיבה "הזדמנות סבירה להתגונן", כוללת שני יסודות: **האחד**, יסוד טכני-דיוני שעניינו כי לנאשם הייתה אפשרות לנקוט פעולות דיוניות שונות הדרושות לניהול הגנתו כגון הבאת ראיות, זימון וחקירת עדים וכדומה; **והשני**, יסוד ענייני-מהותי, שעניינו כי לנאשם הייתה הזדמנות לפתח ולייצב קו הגנה (פס' 2 לפסק דינו של השופט ברק). יש לבחון האם הנאשם הופתע מן העובדות החדשות שיוחסו לו והאם ניתן להניח שהיה נוקט קו הגנה שונה לו היה מודע להן. במסגרת בחינה זו, בית המשפט נדרש לבחון באיזה שלב מתבקש התיקון: ככל שהתיקון מתבקש בשלב מוקדם יותר של המשפט "**ייטה בית-המשפט להורות על תיקון כתב האישום ויאפשר לנאשם 'להתאים' את הגנתו לתיקון**" (י. קדמי, על סדר הדין בפלילים, עמ' 926).

מן הכלל אל הפרט - הבקשה לתיקון כתב האישום על דרך של הוספת עו"ד ירקוני כעד תביעה נעשתה עוד קודם שהחלה שמיעת הראיות בתיק. בנסיבות אלה ובהתאם לפסיקה הנטייה היא ככלל להיעתר לבקשה שכן בשלב זה עדיין קיימת לנאשמת הזדמנות סבירה להתגונן ועומדת לה אפשרות לכלכל צעדיה ולנהל קו הגנתה. כפי שמלמדות חקירות העדים שנשמעו קו ההגנה יושם והשאלות שהופנו לעדים התייחסו לנושא באופן מקיף ויסודי. נמצא אפוא שגם במישור הטכני עומדת לנאשמת אפשרות לחקור את העדים וגם במישור המהותי אין בכך לפגוע בקו ההגנה שלה. זאת ועוד יש לזכור שבראשית הדרך הנאשמת לא העלתה כל טענה הקשורה לשאלות חסיון או קבילות התוצרים אלא הודתה בעובדות כתב האישום ואף שקלה לוותר על שמיעת עדים כליל. גם בהמשך כאשר הודיעה על כפירה רחבה יותר לא העלתה טענה קונקרטי, כך שבפועל לא אוכל לקבוע שהבקשה לצרף את העד נועדה לסכל קו הגנה לאחר שנחשף. יתר על כן, גם אם אכן הבקשה להוספת עו"ד ירקוני היא תולדה של חשיבה מאוחרת של המאשימה והיערכות לקראת שמיעת ראיות, להבדיל מהשלמת חקירה ואיסוף ראיות חדשות, לא מצאתי בכך פגם הפוסל כשלעצמו אפשרות לתיקון כתב אישום, כל עוד נשמרת זכות הנאשמת "להזדמנות סבירה להתגונן" (ראו עפ"ת (י-ם) 43363-04-16 **מדינת ישראל נ' ויצמן** (12.7.16) בפסקה 23).

טענות הנאשמת בכל הנוגע לבירור שאלת החסיון והשפעתו על הגנתה יתבררו במלואן גם לאחר תיקון כתב האישום.

הסנגור העלה טענה לענין היקף עדות העד אולם ענין זה לא יוכל להישקל בטרם נחשפתי לראיה ולעדויות ולא אוכל לקבוע ממצא בשלב זה.

סוף דבר - אני מתירה למאשימה לתקן את כתב האישום כמבוקש ולהוסיף את עו"ד ירקוני לרשימת עדי התביעה. בא כוח המאשימה ידאג לזימונו.

המזכירות תעביר לידיעת ב"כ הצדדים.

ניתנה היום, י"ד כסלו תש"פ, 12 דצמבר 2019, בהעדר הצדדים.